

EL DARRER SANT MAGÍ

[Joan Salat]

Text facilitat per M. Teresa Salat de les memòries inèdites de Joan Salat

Com de costum, Cervera ha celebrat la diada de Sant Magí i, com de costum, vaig anar a Sant Magí Lluny -la Brufaganya- i a l'arribada de l'aigua i al sopar de la plaça.

Fins aquí no tindria més importància, si no fos que l'organització de la festa -en Binefa- ens va comunicar a la família, "en secret", que volien fer una distinció a la M. Teresa per la seva continuada

Joan Salat entregant la placa de reconeixement a la M. Teresa. (Fotografia Gendre).

col·laboració a la festa i que creien que jo havia de lliurar-li la distinció.

Jo ja havia rebut anys enrere el “magnet” de l’any - distinció que m’havien concedit en deixar l’alcaldia... i volgueren que jo, com a exalcalde, fes l’entrega a la Ma. Teresa (l’actual alcalde ho faria a la nova pubilla).

Heus aquí, doncs, que vàrem trobar-nos dalt del cadafal en Joan Valldaura - quasi estrenat paer en cap- i jo. L’alcalde sortint, en Salvador Bordes, va exclamar: L’alcalde de sempre i el d’ara, junts!

Al sopar hi vàrem assistir tota la colla i la M. Teresa es va estranyar de tenir allí

reunida tota la família, “entuerto” que va quedar desfet en donar-li l’obsequi.

L’endemà vaig anar a missa de tarda a Sant Magí. Vaig pujar pel carrer de Sant Magí i Sant Domènec, sense reposar; i en arribar a la Plaça vaig haver de repenjar-me una estona en un pilar de les voltes per recuperar forces, ja que la màquina no podia més. Començo a creure amb allò del “cor rovellat”, i que no es pot passar dels “vuitanta”.

(Unes ratlles més enllà i com una reflexió, escrivia):

“Diuen que naixem per morir. No és cert, naixem per viure i per viure intensament”.